

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Eamonn Donnellan

Καθών: The Revenue Commissioners

Προδικαστικό ερώτημα

Κατά την εκτίμηση της εκτελεστότητας στην Ιρλανδία «ομοιόμορφου τίτλου, ο οποίος επιτρέπει την εκτέλεση», εκδοθέντος στις 14 Νοεμβρίου 2012 από το τελωνείο Πατρών για την είσπραξη διοικητικών ποινών και προστίμων ανερχομένων στο ποσό των 1 097 505,00 ευρώ, που επιβλήθηκαν στις 15 Ιουλίου 2009 λόγω εικαζόμενης λαθρεμπορίας τελεσθείσας στις 26 Ιουλίου 2002 [, ποσό που αυξήθηκε σε 1 507 971,88 ευρώ λόγω τόκων και προστίμων], εμποδίζει το άρθρο 14, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2010/24/ΕΕ ⁽¹⁾ το High Court (Ιρλανδία) να:

- i) αντλήσει τις συνέπειες του δικαιώματος για πραγματική προσφυγή και δίκαιη δίκη εντός ευλόγου προθεσμίας, στην περίπτωση πολίτη της Ιρλανδίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σχέση με αίτηση για εκτέλεση αποφάσεως [(βλ. άρθρο 47 του Χάρτη και άρθρα 6 και 13 της ΕΣΔΑ που αντιστοιχούν στα προβλεπόμενα από τα άρθρα 34, 38 και 40.3 του Ιρλανδικού Συντάγματος δικαιώματα των πολιτών), εφόσον η σχετική διαδικασία εξηγήθηκε για πρώτη φορά [στον προσφεύγοντα] σε «ανεπίσημη μετάφραση» προς την αγγλική γλώσσα (επίσημη γλώσσα της Ιρλανδίας στην οποία [ο προσφεύγων] διέμενε ανέκαθεν) με επιστολή ημερομηνίας [29 Δεκεμβρίου 2015] που απέστειλε η διεύθυνση Πειραιά του Υπουργείου Οικονομικών της Ελληνικής Δημοκρατίας προς την ιρλανδική φορολογική αρχή και τους δικηγόρους του [προσφεύγοντος] στην Ιρλανδία];
- ii) λάβει υπόψη τους σκοπούς της οδηγίας 2010/24/ΕΕ περί παροχής αμοιβαίας συνδρομής (αιτιολογική σκέψη 20 της οδηγίας 2010/24) και εκπληρώσεως της υποχρέωσης παροχής ευρύτερης συνδρομής απορρέουσας από την ΕΣΔΑ (αιτιολογική σκέψη 17 της οδηγίας 2010/24), όπως το δικαίωμα των πολιτών για πραγματική προσφυγή δυνάμει του άρθρου 47 του Χάρτη και του άρθρου 13 της ΕΣΔΑ;
- iii) λάβει υπόψη την πλήρη αποτελεσματικότητα του δικαίου της Ένωσης για τους πολίτες του [και ιδίως τη σκέψη 63 της αποφάσεως της 14ης Ιανουαρίου 2010, Kyriian, C-233/08, EU:C:2010:11];

⁽¹⁾ Οδηγία 2010/24/ΕΕ του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 2010, περί αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με φόρους, δασμούς και άλλα μέτρα (ΕΕ 2010, L 84, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Ιανουαρίου 2017 ο Liam Jenkinson κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 9 Νοεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-602/15, Liam Jenkinson κατά Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Eulex Kosovo

(Υπόθεση C-43/17 P)

(2017/C 104/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρreseίων: Liam Jenkinson (εκπρόσωποι: N. de Montigny, J.-N. Louis, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Eulex Κοσσοφοπέδιο

Αιτήματα

Ο αναρreseίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-602/15, στο μέτρο που απορρίπτει την αγωγή του και τον καταδικάζει στα δικαστικά έξοδα·
- να αποφανθεί επί της αγωγής·
- να καταδικάσει τους καθών στα δικαστικά έξοδα και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο αναρεσεών βάλλει κατά της κρίσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι είναι αρμόδιο μόνο για τη διαφορά που στηρίζεται στην τελευταία σύμβαση ορισμένου χρόνου που υπέγραψε ο αναρεσεών.

Υποστηρίζει επίσης ότι, ακόμη και αν θεωρηθεί συναφώς ορθή η αιτιολογία του Γενικού Δικαστηρίου, γεγονός το οποίο εντούτοις δεν συντρέχει εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε επί πολλών αιτημάτων του, τα οποία στηρίζονταν στη λήξη της επίδικης συμβατικής σχέσεως, και δη στην τελευταία σύμβαση ορισμένου χρόνου. Ειδικότερα, η έλλειψη νομιμότητας της προσβαλλομένης διατάξεως προκύπτει από τη λακωνική αιτιολόγηση, η οποία είναι τόσο περιληπτική ώστε να μην επιτρέπει να γίνει κατανοητό πώς το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα περί αναρμωδιότητάς του, με μόνη εξαίρεση τη σχετική με την τελευταία σύμβαση ορισμένου χρόνου διαφορά, χωρίς να εξετάσει την ουσία της υποθέσεως και στηριζόμενο μόνο στην ύπαρξη ρήτρας διαιτησίας, ενώ το κύρος και η νομιμότητα της εν λόγω ρήτρας αμφισβητούνταν από τον αναρεσεώντα.

Ο αναρεσεών βάλλει, επίσης, κατά του ότι δεν ελήφθη υπόψη το σύνολο των επιχειρημάτων του σχετικά με τη μη σύννομη συμπεριφορά των θεσμικών οργάνων όσον αφορά την έλλειψη νομικού πλαισίου, το οποίο να παρέχει, στον αναρεσεώντα και στο σύνολο του προσωπικού των σχετικών με το κράτος δικαίου αποστολών της Ένωσης, εγγυήσεις για την τήρηση των πιο θεμελιωδών κοινωνικών δικαιωμάτων τους, όπως η διασφάλιση του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και του δικαιώματος δίκαιης δίκης.

Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναρέσεως, ο αναρεσεών προβάλλει, ακολούθως, την εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

- παράβαση του ισχύοντος ευρωπαϊκού δικαίου για τον καθορισμό του εφαρμοστέου δικαίου στις συμβατικές διαφορές·
- παράβαση των διατάξεων του βελγικού εργατικού δικαίου·
- παράβαση των ελάχιστων επιταγών για την εργασία ορισμένου χρόνου που ισχύουν σε κοινοτικό επίπεδο·
- προσβολή των δικαιωμάτων που κατοχυρώνει ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων·
- παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως·
- παραβίαση της απαγορεύσεως εκδόσεως αποφάσεως *ultra petita*.

Προσφυγή της 9ης Φεβρουαρίου 2017 — Γαλλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-73/17)

(2017/C 104/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: F. Alabrune, D. Colas, B. Fodda και E. de Moustier)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την ημερησία διάταξη της συνεδριάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της Τετάρτης 30 Νοεμβρίου 2016 [έγγραφο P8_0] (2016)11-30], καθόσον προβλέπει τη σύζηση εν ολομελεία επί του κειμένου κοινού σχεδίου του γενικού προϋπολογισμού, το οποίο κατήρτισε η επιτροπή συνδιαλλαγής· την ημερησία διάταξη της συνεδριάσεως της Πέμπτης 1ης Δεκεμβρίου 2016 [έγγραφο P8_0] (2016)12-01], καθόσον προβλέπει τη διεξαγωγή ψηφοφορίας ακολουθούμενης από αιτιολόγηση ψήφου όσον αφορά το κοινό σχέδιο γενικού προϋπολογισμού· το νομοθετικό ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2016, επί του κοινού σχεδίου γενικού προϋπολογισμού [έγγραφο TS-0475/2016, P8_TA-PROV(2016)0475 προσωρινό κείμενο], και την πράξη με την οποία, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 314, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ, ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου διαπίστωσε ότι ο προϋπολογισμός έχει οριστικώς εκδοθεί·